

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L 800
Letna naročnina . . . . . L 1.500
Letna inozemstvo . . . . . L 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XII. - Štev. 4 (573)

Gorica - četrtek 28. januarja 1960 - Trst

Posamezna številka L 30

Katoliški tisk med nami

Katoličani vsega sveta se živo zavedajo pomena dobre, tiskane besede, zato posvečajo eno izmed nedelj v letu katoliškemu tisku. Zadnja leta se je tej zamisli pridružil tudi naš Katoliški glas in imeli smo vrsto lepih večerov posvečenih katoliškemu tisku.

Dolžnost vsakega katoličana je, da se poleg obveznosti, ki jih ima napram Bogu, skupnosti in posamezniku, zavzema tudi za dober tisk, ga bere, podpira in širi. Poudarjamo dober tisk, kajti nikakor ni vseeno kaj človek bere.

Legenda pripoveduje, da ko je Gutenberg izumil tisk, je stopil v njegovo delavnico satan, ga potprepal po rami in dejal: »Gutenberg, izvrstno orodje si mi izumil.«

Poleg slabih kinopredstav in slabe tovaršije nosi brez dvoma tudi slab tisk poglavito krivdo pri današnji pokvarjenosti mladine. Skoro ne najdemo več mladega človeka, pa tudi že otroka, ki bi ne imel pri sebi ilustrirane revije, razne »fumette« ali celo ceneno knjigo, največkrat dvomljivo vrednosti. Danes ni ravno težko priti do časopisa ali knjige, mnogo težje je, vključiti tudi to, skoro neobhodno potrebo branja v dnevni program. Vsem primanjkuje časa in minute branja so največkrat ukradene. Kako žalostno je zato pri vsem tem, da ljudje tako strogo odmerjen čas uporabljajo za kvarno in škodljivo branje. Nikakor ni vseeno kaj človek bere. Tiskana beseda se zareže v dušo vse globlje kot pa izgovorjena, ali pa slika na platno. Če ti je všeč se povrneš k njej in jo še in še prebiraš, dokler te popolnoma ne prepoji. Kako naj ima jasne in vzvišene pojme o življenju mlad človek, ki stalno prebira nemoralne ilustrirane revije, ki znajo sicer v pogovorih z bralci dajati najboljše odgovore, vsebinsko pa so pravi zvodniki mladih ljudi na kriva pota? Isto je z veri nasprotnim tiskom. Naj nihče ne poreče, jaz vse lahko berem, meni nič ne škodi. Se kapljica lahko kamen izdolbe, če ne prestando nanj udarja, pa ne bo tebe, ki si mehak in izpostavljen vsem zunanjim dogodkom in vtisom.

Tisk je dandanes ogromna velesila, ki je preplavila svet. Poslužujejo se ga dobri in slabi vsak v dosegu svojih namenov. V začetku je bil tisk le v službi dobrega. Prve tiskane knjige so bile svete knjige. Cerkev se je hitro zavedla važnosti tiska in ga takoj uporabila za tiskanje sv. pisma in svetih knjig. Tudi danes stoji sv. Cerkev na vzvišenem mestu v širjenju in izdajanju ne samo verskega, temveč na splošno neoporečnega in moralno zdravega tiska. Zivo sledi vsakemu kulturnemu razmahu, ki je danes dosegel prav po tisku tako visoko stopnjo kakor nikdar prej v zgodovini. Katoličani vseh jezikov se danes trudijo za dober katoliški tisk. Veliki narodi imajo svoje dnevniške, mali narodi pa tudi nočejo izostati in če že do dnevnika ne morejo priti, imajo pa vsaj svoje tednike.

Tudi mi Slovenci nismo v tem pogledu zaostali. Ne bomo govorili o tem kar se danes tiska v naši matični domovini Jugoslaviji. O tem bo sodila zgodovina, ki je nepristranska v svoji kritiki in sodbi. Nas zanima danes tisk v zamejstvu, zlasti časopisje.

Gotovo tudi pri nas ni hiše, kjer bi ne imeli svojega časopisa, dnevnika ali tednika. Čeravno nam radio pove naj važnejše dnevne novice skoro ne moremo preko tega vsakdanjega ali vsakotedskega znanca. Vsak si izbira prijatelje, ki odgovarjajo njegovim nazorom in mišljenju. Zaveden katoličan ne bo nikdar izbiral veri sovražnega tiska, prav tako ne pošten in značajan človek zahrbtnega in zvitega prijatelja.

Tudi pri nas, kljub poplavi strupenega in zahrbtnega tiska, lahko vsak pošten in značajan katoličan najde svoje odgovarjajoče glasilo. Predvsem Katoliški glas, bi ne smel manjkati v nobeni slovenski katoliški družini. To je naše glasilo, naš prapor, na katerega smo lahko ponosni, saj je preplaval že ves svet od vzhoda do

zahoda, od severa do juga in ga z zanimanjem prebirajo naši prijatelji in tudi neprijatelji.

Ko bi ob četrtek predpoldne pogledali na našo upravo, bi se čudili kam povsod roma slovenska beseda, kje živijo naši ljudje, ki nestrno pričakujejo dragega znanca iz domovine.

Tam v daljni Indiji v Kalkuti se ga pri svojem neumornem delu razveseli misijonar Ehrlich, nižje doli na Kitajskem pater Pavlin, v Belgijskem Kongu brat Kerševan, na avstralski celini več kot dvajset slovenskih izseljenških družin, Slovincem bivajočim v Egiptu prinese trenutke pozabe v neprestani skrbi in morečem vzdušju. Razveselijo se ga tudi begunci v italijanskih taboriščih, saj prihaja do njih tiho in nič ne zahteva povračila za prijetne ure, ki jim jih nudi. Po vseh državah Evrope, razen seveda Jugoslavije, je našel Kat. glas svoj odmev. Od severne Holandske, preko Belgije, Francije, Nemčije, Švice in Avstrije do Španije in Portugalske ob Atlantskem oceanu. Mnogokrat si zamišljamo rudarje v Belgiji in Franciji, kako prebirajo Kat. glas v opoldanskih odmorih, morda pri svitu svetilke globoko pod zemljo ali na trdih ležiščih skupnih spalnic po mrzlih barakah.

Pri nas je zima, ko pa dospe v Argentino, ga obsije toplo poletno sonce in naši izseljenci ga berejo v prijetni senci, morda kje ob morju na letnih počitnicah. Največ pozdravov pa prinese naš KG v Severno Ameriko, v Združene države in Kanado. Koliko naših dragih znancev je že tam in kljub temu, da imajo tudi že v novi domovini svoje časopise, so ostali

KRI V ALŽIRU

Komaj se je polegel hrup Pinevevega odstopa, je v Franciji spet stopilo v ospredje alžirsko vprašanje. V nedeljo so v Alžiru izbruhnile sovražne demonstracije proti pariški vladi, ki so jih organizirali francoski desničarji-nacionalisti kot odgovor na odstavitev znanega generala Massuja, poveljnika alžirskih padalcev, ki so 13. maja 1958 izvedli vojaški udar v Alžiriji. Demonstranti so hoteli vdreti v vladno palačo, a ker jim ni uspelo, so postavili cestne zgrade in se za njimi upirali vojaškim in policijskim silam, ki so jih hotele razgnati. Prišlo je tudi do krvavih spopadov in streljanja. Poročajo, da je bilo preko dvanajst oseb ubitih, 170 pa ranjenih. Nemiri so trajali več dni.

Krvavi dogodki v Alžiru so presilili Francoze kot mrzel pot. Mnogi so se zbal državljske vojne. Pred dvema leti jih je te rešil De Gaulle. Toda sedaj, kdo naj reši, če ne bo vojska v Alžiru ostala zvesta De Gaullu, proti kateremu so se dvignili francoski nacionalisti, potem ko so ga pred dvema letoma poklicali na oblast. Ti namreč hočejo, da general De Gaulle prekliče Alžircem obljubljeno pravico do samoodločbe.

Nad De Gaullovo politiko do Alžirije je pretekli teden zagodrnjal poveljnik padalcev v Alžiru general Massu ter dopisniku nekoga nemškega lista izjavil, da se vojska ne misli pokoriti vladi v Parizu. Spričo teh izjav ga je predsednik republike poklical v Pariz na zagovor ter ga odstavil. Na njegovo mesto je imenoval generala Crépina. — V tem odločnem De Gaullovo koraku so videli dober znak, da se misli resno držati programa od 16. septembra lani. Ali nepopoljšljivi nacionalisti so na ta korak odgovorili z odkritim upo-

zvesti našemu listu in po njem živo sledijo življenju in delovanju na Primorskem.

Ko bi nam prostor dopuščal, bi vam radi prebrali vsa pisma naših hvaležnih naročnikov, zlasti tistih, ki zaradi bolezni ali pomanjkanja gmotnih sredstev ne morejo lista plačevati in jim ga naša uprava pošilja brezplačno.

Naj bi današnja nedelja za katoliški tisk vnela v vseh srcih veliko ljubezen in navdušenje do naše besede, da bi zlasti vsi še nadalje ostali zvesti našemu Katoliškemu glasu, ga pridno prebirali in širili ter skušali tudi v življenju pokazati, da ste njegovi zvesti bralci.

Katoliški glas je pisan z veliko nesebično ljubeznijo. Nihče izmed dopisnikov in urednikov ne prejema za svoje delo plačila. Vse družje le velik idealizem in navdušenje za sveto stvar.

Letos stopa naš list že v dvanajsto leto življenja. Njegov predhodnik Slovenski Primorec mu je utrl pot v tistih težkih in nevarnih povojnih letih, ko je tudi po naši Primorski vladala zmeda in so še dobri v negotovosti kolebali na desno in levo. Tedaj je vstal med nami silen glasnik Slovenski Primorec in z jasno in nedvoumno besedo pokazal ljudem pravo pot sredi kaosa novodobnih zmof. Isto pot je za njim nastopil Katoliški glas. Danes ima nešteto prijateljev, ima pa tudi svoje sovražnike odkrite in zahrbtne. Ne boji se ne enih ne drugih. Šel bo dalje po začetni poti, učil, vodil in svaril, z ljubeznijo in prizanašanjem, a tudi z odločno besedo in nepopustljivim pogumom, kakor od njega zahteva Kristusov nauk, ki je skozi vsa stoletja in vse čase vedno isti in neizpremenljivi, nauk ljubezni in miru, a tudi nauk neuklonljive odločnosti in jasne doslednosti.

Z. P.

Eden v svojih spominih

Bivši angleški ministrski predsednik Eden, ki se je po znani sueški krizi leta 1956 umaknil popolnoma iz političnega življenja, je začel v londonskem listu »Times« objavljati svoje spomine iz zadnjih let svojega politično-diplomatskega udejstvovanja. — V Italiji jih objavlja milanski dnevnik »Il Corriere della Sera«. Spomini obsegajo vse najvažnejše dogodke iz mednarodnega političnega življenja od leta 1951 do 1957, ki je eno najbolj razgibanih in razburkanih razdobjev v povojni diplomatski zgodovini.

Edenovi spomini vzbujajo povsod po svetu veliko zanimanje zlasti zato, ker odkrivajo diplomatsko ozadje še skoraj svežih dogodkov. Največje pričakovanje je seveda vladalo za dogodke ob sueški krizi, ko sta Anglija in Francija s svojim vojaškim posegom naletela na odločen odpor ZDA. To je bil tudi vzrok, da se je Eden umaknil iz političnega življenja.

EDEN O TRSTU

Nas Slovence je zlasti zanimalo, kaj bo Eden povedal o zakulisnem boju za rešitev tržaškega vprašanja. Na žalost moramo ugotoviti, da je Eden potrdil, kar so svobodni in demokratični zamejski Slovenci slutili in ugotovili: da je namreč komunistična beograjska vlada prodala Trst in tržaške Slovence za borno skledo leče. Skoda, da ne moremo zaradi avtorskih pravic navesti dobesedno, kaj pravi o tem Eden v Spominih. Eden pripoveduje, kako so zapletena pogajanja o Trstu med Italijo, Jugoslavijo, Vel. Britanijo in ZDA skoro tik pred zaključkom nevarno obtičala zaradi nekaj kvadratnih kilometrov pri Lazaretu v Miljskih hribih. Zadevo je premaknil z mrtve točke posebni Eisenhowerjev poslanec Robert Murphy. Ta je jugoslovanskim voditeljem obljubil žito, samo da bi prišlo do sporazuma. Ti so ponudbo sprejeli, ker so krvavo potre-

bovali kruha ter pri Lazaretu pustili. — Se prej pa so Amerikanci mazali kolesa, samo da so jih spravili k zeleni mizi. Obljubili so jim dvajset milijonov dolarjev za zgraditev novega pristanišča pri Kopru in druge objekte. Velika Britanija pa je od svoje strani primaknila še dva milijona angleških šterlin. Tako Eden.

Z BESEDO NA DAN! KDO LAŽE?

Teh številke se nismo izmislili, ampak stojijo v Edenovih Spominih črno na belem. S časom bo morda še kaj prišlo na dan (kulturni dom, banka itd.). Če bi mi hoteli biti tako zlobni, kakor so nekateri večni nergači v Trstu, bi jih lahko vprašali, kdo laže in kdo govori resnico ter kakšni so tajni sporazumi med Rimom in Beogradom, do čigar vsebine in ugodnosti imajo pravico vsi Slovenci in ne samo nekateri. — Vse ugodnosti, ki smo ter jih bomo v Trstu dosegli, bodo deležni vsi Slovenci. To je tudi pravilno in demokratično. Kaj je ono drugo, pa naj pove kakšen drugi list, ki se »bolj razume« na moralo in demokracijo. Če more, naj »strmoglavi« Edenove trditve; narod mu bo veliko bolj hvaležen kot da se na široko razpihuje o poročilih neslov. pol. strank, katerih ni vredno niti prebrati; kaj šele, da bi jih resen človek »gori zares jemal«.

Vorošilov v Indiji

Predsednik Sovjetske zveze Vorošilov se že več dni mudi na obisku v Indiji, kamor ga je poslal Hruščev, da mu pripravi pot. Hruščev bo namreč obiskal Indijo v februarju, ko se bo vračal z obiska v Indoneziji. — Tako misli odgovoriti na zmagoslavno potovanje Eisenhowerja po Aziji decembra lani. Vse pač v pravcu turistične diplomacije.

Politična dejavnost v svetu

ADENAUER V RIMU

Nemški kancler Adenauer se je pretekli teden mudil več dni v Rimu, kjer je imel z italijanskimi državniki politične razgovore v zvezi z zahodnimi pripravami za vrhunski sestanek, ki bo v maju. Ker so vrhunske velesile postale spričo Sovjetom že dane besede precej zadržane in redkobesedne glede nemškega vprašanja, se je Adenauer odpravil k ostalim svojim prijateljem ter skuša pridobiti njih naklonjenost in podporo. Adenauer se namreč boji, da bi ceno za sporazum med »velikimi« morali plačati Nemci, zato išče podpore pri manjših državah.

Nemškega državnika je v petek sprejel v slovesni avdienci papež Janez XXIII. V prisrčnem vljudnostnem nagovoru se je sv. oče zahvalil za vdanost nemških katoličanov ter želel vsemu nemškemu narodu vedno lepšo bodočnost v miru in pravičnosti.

JUŽNI TIROL

Italij. ministrski predsednik Segni je poslal predsedniku avstrijske vlade Raabu pismo, v katerem se zavzema za rešitev južnotirolskega vprašanja po mirni diplo-

matski poti. Avstrijski vladni krogi dokument skrbno proučujejo. Treba je priznati, da je Segnijeva poteza spretna, ker se je Avstrija v zadnjem času znašla precej osamljeno v svojih zahtevah.

Avstrijski kancler Raab je že odgovoril na Segnijevo pismo. Vsebinska pima še ni znana. Sodijo pa, da je v pomirljivem tonu.

JAPONSKA IN ZDA

Japonska in Združene države Amerike sta obnovili medsebojno varnostno pogodbo za nadaljnjih deset let. Sporazum sta podpisala Herter in japonski premier Kiši v Washingtonu.

Proti podpisu obrambne pogodbe so komunisti v Tokiju uprizorili vladi sovražne demonstracije. Komunisti namreč pojmujejo pomirjenje kot enostransko dejanje, t. j. ošibitev svobodnega sveta.

SOVJETSKE RAKETE V TIHOMORJU

Sovjeti so začeli s preizkušanjem svojih medcelinskih raket na Tihem oceanu. Prvi tak poizkus je bil pretekli teden. Sovjetska agencija Tass je sporočila, da

je prva taka raketa preletela 12.500 km. Sodijo, da mora biti odstrelišče nekje ob Kaspijskem jezeru, konice raket pa padajo blizu Havajskih otokov, ki spadajo k ZDA kot 49. zvezna država. Amerikanci niso protestirali zaradi sovjetskih poizkusov, ker je odprto morje od vseh.

Isti dan pa so Amerikanci izstrelili neko opico 15 km visoko. Poskus, ki je precejšnje važnosti, je popolnoma uspel in žival se je živa in zdrava vrnila na zemljo. Poizkus spada v okvir načrtov, kako poslati človeka v vesmirje.

KONFERENCA O CIPRU

V Londonu so se pretekli teden sestali britanski, grški in turški zastopniki, da bi sporazumno določili še zadnje sporne točke v zvezi s proglasitvijo ciprske neodvisnosti, o kateri so se načelno še lani sporazumeli. Šlo je le za določitev razsežnosti dveh britanskih oporišč, o katerih se pa niso mogli zediniti. Vel. Britanija bi hotela 120 km² milj, a Ciprčani so ji ponujali le 36 km² milj. Zato so morali odložiti konferenco in proglasitev ciprske neodvisnosti za en mesec, to je za 19. marca.

NAŠ TEDEN V CERKVI

- 31.1. nedelja, 4. po Razgl. Gospodovem: sv. Janez Bosko, spozn.
1.2. ponedeljek: sv. Ignacij Antiohijski, škof, m.
2.2. torek: Svečnica, nezap. praznik, blagoslov sveč
3.2. sreda: sv. Blaž, škof, mučenec
4.2. četrtek: sv. Gilbert
5.2. petek: sv. Agata, dev., m.
6.2. sobota, prva: sv. Doroteja, dev., m.

*

SV. JANEZ BOSKO (1815-1888). Kdo ne pozna tega imena in njegove ustanove, salezijanske družbe za vzgojo mladine.

Mati Janezek je očeta kmalu zgubil. Po božna mati, ki je imela sama vso skrb zanj, ga je izvrstno vzgajala.

Že v mladosti je imel velik vpliv na

druge dečke. Privabil jih je k sebi tudi z izvanrednimi igricami, n. pr. je hodil po napeti vrvi; to pa zato, da jih je učil verskih resnic in spodobnega življenja.

Ko je postal duhovnik, je začutil božji klic, naj se posveti za vzgojo mladine. Smilili so se mu dečki, ki so pohajali po mestu Turinu, zapuščeni v enem in drugem oziru. Imel je polno zaprek. Toda Bog je bil z njim. V predmestju Turina (Valdocco) je začel zbirati mladi. Tam je začel njegove ustanove in njegovih zavodov.

Ubog in reven je toliko dosegel, ker je zaupal v Boga in je bil nesebičen. — Mati don Boska je vzgled vsem materam, naj svoje otroke že zgodaj vzgajajo versko. Blagoslov ne izostane.

Iz življenja Cerkve

Katehetska razstava

V nedeljo 17. jan. so zaprli v Rimu na Gregorijanski univerzi mednarodno katehetsko razstavo. Na razstavi je bilo zbranih 1700 knjig, katekizmov, revij in raznih pripomočkov za poučevanje verouka. Med katekizmi je bil razstavljen katekizem svetega Kanizija, natisnjen leta 1600 in potem cela vrsta katekizmov iz naslednjih stoletij do najnovejšega nemškega katekizma, ki je preveden v različne jezike. Razstavo je organizirala misiolška fakulteta Gregorijanske univerze. Odprl jo je kardinal Pizzardo na praznik svetih Treh kraljev.

Naloge katoliške akcije

V nedeljo 10. jan. je sveti oče nagovoril številne člane Katoliške akcije rimskega mesta. Poudaril je, katere so značilnosti organizacij Katoliške akcije. Nuditi morajo pomoč duhovnikom pri delu za širjenje božjega kraljestva na zemlji. Katoliška akcija mora biti ogledalo reda in sloge. Imeti mora pravo mesto v katoliški Cerkvi, kjer deluje velikodušno, a ne vsiljivo. Delovanje ne sme biti v škodo pri oblikovanju posameznikov. Sveti oče je tudi obujal spomine na svoje delovanje pri organizacijah Katoliške akcije. Govor je zaključil s pozivom, naj člani Katoliške akcije velikodušno delajo v službi Cerkve.

Sveti oče krščanskim družinam

Na nedeljo svete Družine, 10. januarja opoldne, je sveti oče molil angel Gospodov z verniki, zbranimi na trgu svetega Petra, potem pa je imel krajši nagovor, ki ga je prenašal tudi vatičanski radio. V nagovoru je dejal, naj bi bila nazareška Družina zgled vsaki krščanski družini. Jezus sam je s svojim življenjem v družini posvetil družinsko življenje za vselej. V družinah naj vlada zvestoba, čistost, medsebojna pomoč in strah božji. Pri vzgoji otrok naj vodi starše previdnost in velikodušnost. — Sveti oče je omenil mnoge mlade ljudi, ki bi si radi ustanovili lastno družino, pa jim to preprečujejo gospodarske težave.

Sv. oče opozarja na aktualne naloge KA

Prejšnjo nedeljo popoldne je sv. oče v posebni avdienci sprejel veliko število katoliških izobražencev, ki so se udeležili posebnega študijskega tečaja, in zastop-

stvo moških organizacij KA. V nagovoru je obojne udeležence vzpodbujal k nekaterim zelo nujnim in praktičnim oblikam apostolata. Podlaga poštenosti v človeški družbi mora biti spoštovanje božjega imena, le če upoštevamo prvo božjo zapoved, imajo svojo moč tudi vse ostale zapovedi. Mnogi ljudje pa žive tako, kot bi imeli svoj antidekalog, ki je v popolnem neupoštevanju božjih pravic. Med drugim je papež naročil članom moških skupin KA, naj posvete več pažnje dobremu časopisju in naj z zgledom in besedo vplivajo, da bodo ljudje pri maši z molitvenikom v roki spremljali potek sv. daritve.

Prikaz Kristusovega življenja v ponesrečenem romanu

Pred nekaj dnevi je izšel v neki italijanski založbi v štirih zvezkih popis Kristusovega življenja v obliki romana od neznanega avtorja. Zgodba je izredno dolgozna in podaja na mnogih mestih opis Kristusa, Marije in mnogih drugih oseb v nasprotju s tem kar poročajo evangelisti. Tako n. pr. evangelisti o Mariji zelo malo poročajo. Zlasti po poročilu evangelija stoji Marija v skromnosti in zelo malo besed nam evangelisti poročajo iz njenih ust; nepoznani avtor ali avtorica tega čez 4 tisoč strani obsežnega romana pa prikazuje Marijo kot vedno se razkazujejo in kot tako, ki veliko govori, kot kaka moderna propagandistka. V posameznih odlomkih je bilo delo že pred desetimi leti razmnoževano in brez cerkvenega dovoljenja razdeljevano med ljudi. Kot tedaj te odlomke, tako je sedaj celotni ponesrečeni roman kongregacija sv. Oficija obsodila in postavila knjigo na indeks že zato, ker je kot knjiga verske vsebine izšel brez cerkvenega odobrenja »imprimatur«, kot zahteva cerkv. zakonik v kan. 1385.

Vatikansko glasilo o nezdržljivosti socializma in krščanstva

Vatikansko glasilo »L'Osservatore Romano« z dne 8. januarja podrobno analizira spremembe, ki so jih v svojem strankinem programu izvedle zapadnonemška, avstrijska, angleška laburistična in japonska socialistična stranka. V marsičem so se sicer odrekle materialistični ideologiji Karla Marxa, n. pr. ne zahtevajo več podzavljanje proizvajalnih sredstev, ne zagovarjajo več ločitev Cerkve od države, pripuščajo polno svobodo privatni iniciativi

v gospodarstvu itd. Vendar pa vatičansko glasilo vidi v teh odmikih od komunizma le bolj taktične poteze, da bi se socialistične stranke na znotraj ne razkrajale in da bi mogle pritegniti v svoje vrste tudi katoličane. List zaključuje: »To, kar je papež Pij XI. v okrožnici »Quadragesimo anno« pred 30 leti razsodil, je v polni veljavi in še bolj aktualno sedaj: socializem in krščanstvo sta nezdržljiva, ker je njuno gledanje na življenje in človekov namen v popolnem nasprotju.«

1900-letnica Pavlova prihoda v Rim

Zgodovinarji računajo, da je sveti Pavel prišel v Rim spomladi leta 60. Zato bodo letos v Rimu razne svečanosti v spomin na ta važni dogodek. Predsednik pripravljalnega odbora za te proslave je opat benediktinskega samostana D'Amato. Samostan je pridružen rimski baziliki sv. Pavla.

Akademija v proslavo misijonstva v premnogih jeziki

V tem tednu se je pod okriljem kongregacije za razširjenje vere vršila v Rimu slavnostna akademija v proslavo 40-letnice, odkar je Benedikt XV. izdal znamenito misijonsko okrožnico »Maxime ilud«, v kateri je položil temelje za misijonsko akcijo med pogani v duhu novih zahtev.

Zanimivo pri tej akademiji, ki se je vršila v zavodu De propaganda fide ob navzočnosti sv. očeta, je bilo to, da so molitev, sestavljen od papeža Janeza XXIII. molili v 61 afriških, 3 ameriških, 23 azijskih, 23 evropskih in 8 oceanskih jezikih, skupno torej v 118 jezikih iz vseh delov sveta.

Duhovniška revija »Omnes unum«

Duhovniška revija »Omnes unum«, ki izhaja v Argentini, prinaša že v več zaporednih številkah podatke o verskih razmerah v Jugoslaviji. Podatki so povzeti po nemški knjigi »Rotbuch der verfolgten Kirche« in so podprti z uradnimi izjavami jugoslovanskih odgovornih ljudi. Ti podatki pobijajo trditve agencije Tanjug o verski svobodi, ki naj bi vladala v državi in o kateri je bil govor pri neki uradni avdienci pred božičnimi prazniki.

Škof Vovk v Vatikanu

Agencija Tanjug je sporočila, da je v sredo odpotoval v Rim ljubljanski škof Vovk, kamor je šel na poročanje o škofiji. To je njegov prvi obisk pri svetem očetu, odkar vodi ljubljansko škofijo.

Vatikan je obsodil protizidovske manifestacije

Vatikanski radio je v teh dneh izdal sledeče poročilo glede protizidovskih manifestacij, ki zavzemajo v svetu vedno večji obseg:

»Ljudsko mnenje vsega sveta je že nekaj tednov sem vznemirjeno zaradi protizidovskih manifestacij, ki se z bliskovito naglico širijo po raznih evropskih in tudi preokceanskih deželah. Gonja proti Židom se je za sedaj omejila le na napise in znamenja po zidovih mešaj in to zlasti v Nemčiji, ki je prizadela židovstvu že tako velike udarce.

Mednarodni tisk je z zadovoljstvom sprejel ostro obsodbo teh dejanj od strani političnih voditeljev. Tudi katoličani niso med zadnjimi v obsodbi teh človeka ne vrednih dejanj, ker vidijo v njih najnevarnejše znake kolektivnega sovraštva in pomanjkanja srčne dobrote in kulture.«

Protizidovstvo je znak sovraštva in stra-

Slovesen začetek rimske sinode

Vatikanska država je v prvih treh dneh tega tedna bila v zastavah in naznanjala to zunanjo manifestacijo svetu, da se v njej vrši zelo važno zborovanje cerkvenih dostojanstvenikov s sv. očetom na čelu — rimska sinoda.

Rimske sinode se je udeležilo približno tisoč visokih cerkvenih dostojanstvenikov. Vsi navzoči so najprej izrekli slovesno prisego z izjemo kardinalskega zbora, ki je prisego ob začetku sinodalnih zasedanj izročil v roke samega sv. očeta ter mu obenem potrdil svojo vdanost in zvestobo naukom sv. Cerkve ter obsodil vse nacionalistične in modernistične teorije; nasprotne naukom Cerkve.

Prvi dan zasedanj rimske sinode, v ponedeljek 25. januarja, je sv. oče prispel ob 9^h zjutraj v Sistiško kapelo ter zasedel zanj pripravljen prestol. Tedaj so zapustili kapelo vsi ostali verniki, vrata so se zaprla in pred vrata je bila postavljena švicarska straža.

Po izvolitvi sinodalnih preglednikov, izpraševalcev in sodnikov so vsi navzoči zapeli »Veni Creator Spiritus«, nakar je sledila sv. maša, tako zvana maša Sv. Duha. Navzočih je bilo 24 kardinalov. Po sv. maši so se vsi navzoči, med petjem litanij vseh svetnikov, podali v blagoslovno dvorano, spremljeno v sejno dvorano.

V treh ponedeljkovih zasedanjih so začeli z branjem 770 odstavkov nove konstitucije rimske nadškofije. Z branjem teh novih zakonov so zaključili v sredo 27. januarja, vendar bodo novi zakoni stopili v veljavo šele prihodnje leto.

Sv. oče je imel že prvi dan zasedanj rimske sinode, svoj prvi govor v latinščini. Pohvalil je delo pripravljalnega odbora, do vseh potankosti izvršeno, in napovedal velik duhovni napredek za vernike in duhovnike, če se bodo držali pravil rimske sinode. Sv. oče je zato z lepimi besedami razvil ti dve misli in poudaril, da mora biti prva skrb in dolžnost vsakega duhovnika, da se daruje kot

čista žrtev za odrešilno delo Kristusovega nauka. Duhovnikova oseba je sveta, ker mora biti sveto njegovo življenje. Pravi duhovnik mora gojiti vse tiste čednosti, ki so njegova še posebna odlika in mora biti vsem svetel zgled, kajti verniki si nič bolj ne želijo, kakor da imajo v svoji fari svetega, plemenitega duhovnika, ki je blagoslov vsej fari.

Po papeževem govoru so začeli z branjem sinodalnih dekretov, ki jih je skrbno pripravila sinodalna komisija in osem podkomisij in katere je sv. oče večinoma že odobril. Kakor znano je komisija vzela v pretres sledeče zadeve: verniki, obred, liturgija in delitve sv. zakramentov; apostolska akcija klera in laikov, krščanska vzgoja mladine, cerkvena imovina, podporni in dobroteljni ustanovi.

Glavna točka rimske sinodalne konstitucije pa se nanaša na delavnost po župnijah. Posebna skrb bo posvečena vsaki posamezni župniji, da bo tako postala center aktivnega duhovnega življenja in preporoda.

Rimska sinoda pa bo imela še nekatere druge posebnosti. Prihodnji četrtek je predvideno srečanje svetega očeta z vsemi bogoslovci rimskih semenišč v cerkvi svetega Ignacija, naslednji dan pa bo srečanje z redovnicami. Pri obeh prilikah bo sveti oče govoril zbranim bogoslovcem oziroma redovnicam.

Pismo belgijskih škofov

V skupnem pastirskem pismu so belgijski škofje z veseljem pozdravili ustanovitev lastne cerkvene hierarhije v Belgijem Kongu in Ruandi Urundi, ki je sledila takoj po izidu znane misijonske okrožnice Janeza XXIII. koncem novembra lanskega leta. V pismu belgijski škofje obljublajo, da bodo radi priskočili na pomoč novim škofijam in jim poslali misijonarjev in laikov strokovnjakov, ki v misijonih veliko pomenijo. Škofje pravijo, da se v molitvi obračajo k Bogu, da bi voditelji usode narodov v Afriki dobili razsvetljenja in bi tako vodili njihovo pot, da bi v miru in sreči dosegli tisto stopnjo blagostanja, ki ga prinaša upoštevanje civilnih in političnih pravic in dolžnosti.

Belgijska Cerkev bo vedno ostala neločljivo združena s Cerkvijo v belgijskih kolonijah v Afriki in narodi v belgijskem Kongu in Ruandi Urundi bodo kaj lahko videli, da še potrebujejo duhovno in tehnično pomoč, ki jo bo Cerkev rada in z veseljem po svojih močeh dala.

Za liturgično gibanje

»Liturgija in edinstvo v Kristus« bo predmet »liturgične tedna«, ki ga bodo obhajali v drugi polovici letošnjega avgusta ameriški katoličani v Pittsburgu. Tako zvana »severno ameriška liturgična konferenca« je kot pripravno na ta teden ustanovila stalno tajništvo, ki naj bi pripravilo ta kongresni teden in pospeševalo liturgično gibanje, tudi s tem, da je na razpolago za vsa vprašanja vernikov in duhovnikov v liturgičnih problemih, istočasno pa bo dajalo praktična navodila za izpeljavo raznih liturgičnih odlokov ameriških škofov.

LOJZE AMBROZIC, RIM: 4

Novi slovenski prevod sv. pisma

Uvod in komentar

Uvod je zelo razčlenjen. Najprej splošni uvod; govori o bistvu sv. pisma, avtoriteti Cerkve z ozirom nanj, o razdelitvi sv. pisma, o jezikih, v katerih je bilo pisano, o glavnih prevodih in o slovenskih prevodih.

Slede posamezne knjige sv. pisma s posebnimi uvodi.

Najdalje se pomudi pri začetnih poglavjih prve Mojzesove knjige (pogl. I-II).

So najtežja poglavja, kar zaveda razmerje sv. pisma do zgodovine. Osrednje vprašanje je tu: kako najti soglasje med odkritji modernih zgodovinskih znanosti in sveto-pisemsko prazgodovino? Uvod da odgovor: študij semitskih slovstvenih vrst (genera litteraria) nam omogoča najti to soglasje. Uvod razlaga: »Sveto-pisemski pisateljji so bili otroci svoje dobe. Milili, govorili in pisali so po okusu, načinu in znanju svojega časa in okolja. Božja misel, ki se je po njih učločevala v sv. pismu, je vzela nase njihov jezik in njihove

predstave o svetu, podobno kot je Kristus, učločevala božja Beseda, samega sebe izničil, podoba hlapca vzel nase, postal sličen ljudem (Flp 2,7). Tako se je tudi božja resnica, božja misel sv. pisma ponižala in izničila, da je postala podobna človeški misli in govoric časa in ljudstva, v katerem je prišla na svet. Z eno besedo: učločevala se je v jeziku in slovstveni obliki tistega časa.« (str. 7)

Marsikako vprašanje ostane še nerešeno, vendar v glavnih obrisih nam je rešitev že jasna. Ko bolje spoznavamo, kakšno vrsto zgodovine nam poročajo začetna poglavja prve Mojzesove knjige, problemi izginjajo. Semiti namreč niso imeli takšnega pojma o zgodovini, kot velja danes. Današnji človek hoče fotografsko, materialno natančnost.

Dober zgled za to sta dve stari poročili o istem dogodku. Četrta knjiga kraljev (19,35-36) nam pove, da je angel Gospodov pomiril tisoče v taboru Asircev, ki so grozili Jeruzalemu. Njih kralj Senaherib je nato zapustil Judejo. Herodot nam pa poroča (Hist. II, 141), da se je Senaherib vrnil v Ninive zaradi miši, ki so prišle v tabor. Pravi vzrok je bila vsekakor epidemija: miši so namreč veljale za

nosilce kuge.

Herodot, Grk in eden očetov moderne zgodovine, išče materialne vzroke; sv. pismo pa vidi za drugotnimi vzroki prvi Vzrok — Boga. Božja previdnost je tako uredila, da je epidemija v asirskem taboru preprečila padec Jeruzalema.

O sveto-pisemski prazgodovini da uvod (str. 5-13) dober in. trezen odgovor.

Dober je komentar k raznim vrsticam začetnih poglavij prve Mojzesove knjige. Izlušči osnovne misli pisatelja. Dobro loči med resnicami, ki so večna in veljajo za nas prav tako kot za Izraelce, in trditvami, ki so časovno pogojene; teh navdih-njeni pisatelj ni učil kot razodete, ampak jih je sponiral kot sestavni del sodobnega pojma o svetu. Na strani 15 v opombi 3 piše komentator: »Kaos prvotnega sveta je brez svetlobe. To ni naravoslov-ska resnica, temveč le drobce stare slike o svetu. Po tem nazivanju svetlobe ni le sij sonca, lune in zvezd, temveč nekaj svojevrstnega.«

Pisatelj sv. pisma je hotel učiti večno veljavno resnico, da je namreč Bog ustvaril vse, kar je. Sodobniki so si predstavljali luč kot nekaj od sonca neodvisnega (najbrž zatj, ker se vidi tudi pri oblač-

tiloba ustvarjena od Boga.

Je približno tako, kot če kdo danes reče: »Prišel sem domov malo pred sončnim vzhodom.« S tem ne trdi, da sonce v resnici »vzhaja«, pač na vsem razumljiv način nakaže čas svojega povratka.

Zgodbo o vesoljnem potopu razlaga komentator (str. 33, 34 op. 3) kot del splošnega človeškega izročila, ki ga je pisatelj izoblikoval v duhu Izraelove vere. »Ker je vzeta zgodba iz nekega splošnega ljudskega izročila (potop poznajo mnogi narodi) in je le nositeljica posebne verske misli o božji skrbni za usodo dobrih ljudi, ki bodo uresničili božje kraljestvo, je zunanje razlaganje dogodkov bolj folklorne kakor pa versko moralna zanimivost.« (str. 34)

Primerjava sveto-pisemske zgodbe s starim asirsko-babilonskim epom o GILGAMESU, ki ima tudi zgodbo o potopu, nam med drugim pokaže vzvišenost Izraelovega pojma o Bogu.

V Gilgameševem epu se bog ENLIL iz kaprice odloči uničiti vse človeštvo. Drugi bogovi preplašeni in jokaje gledajo, kaj se godi. UTNAPISTIM se reši s svojo družino v sklopu filozofsko zmotnih teorij o razvoju ver? (Nadatjevanje)

pom. Ko po potopu daruje bogovom, se ti »kot muhe« (besede izvirnika) zbirajo okrog oltarja. Potrebujejo namreč človekovih daritev in vsi drugi častilci so potonili.

Bog v sv. pismu pa povzroči potop pravično zaradi pregreh ljudi. In Izraelec je Bogu daroval v priznanje njegovega gospostva nad seboj, ne pa ker bi mislil, da je Bog res potreben njegovega darila.

Viri Pentatevha

Nekaj pa le pogrešam v tem lepem uvodu: razpravo o virih Pentatevha (5 Mojzesovih knjig). Samo mimogrede jih omeni komentator k 1 Mojz 2,4. Sicer je res, da se kratki uvodi ne morejo dotakniti vseh problemov, vendar se vprašanje virov Pentatevha že dalj časa razpravlja in je danes v glavnem dognano — čeprav, kot povesod, vsa problematika še ni rešena.

V začetku (pred kakimi 100 leti) je bilo to vprašanje zelo košljivo. Kako združiti nove ideje, ki so prihajale na dan, s stoletnim judovskim in krščanskim izročilom o Mojzesu kot avtorju Pentatevha; posebno še, ker so bile te nove ideje izražene v sklopu filozofsko zmotnih teorij o razvoju ver?

(Nadatjevanje)

Evropa na pomoč Ameriki ITALIJANSKI NEOREALIZEM

Države v črnem pripadajo Skupnemu evr. tržišču, ostale pa Svobodnemu trgovinsk. področju. Izven obeh področij sta Španija in Jugoslavija

Nekaj primerjalnih podatkov med obema gospod. področjema:

S. E. T.	S. T. P.
Površina: 1.163.113 km ²	1.277.342 km ²
Prebivalstvo: 165.931.000	88.337
Skup. dohodek: 105 milijard 681 milij. dol.	79 milijard 809 milij. dol.
Dohodek na vsakega prebivalca: 643 dolarjev	909 dolarjev
Proizvodnja premoga: 230 milij. tonelov	200 milij. ton
Proizvodnja elektr. sile: 228 milij. kil. ur	190 milij. kil. ur

Pred kratkim so se zaključila gospodarska posvetovanja med zahodnimi evropskimi državami ter ZDA in Kanado. Pobudo za sestaneke so dali štirje zahodni »veliki«, ki so pred Božičem zborovali v Parizu. Poleg datuma vrhunske konference so za 13. januar sklicali neke vrste gospodarsko konferenco, na kateri naj bi razpravljali v prvi vrsti o odnosih med SET (Skupnim evropskim tržiščem) in STP (Svobodnim trgovinskim področjem) med Evropo in Ameriko ter o evropskem prispevku za pomoč gospodarsko nerazvitim državam Azije in Afrike.

Gospodarske konference v Parizu se je udeležilo pet zastopnikov Skupnega tržišča, pet zastopnikov Svobod. trg. področja ter še ZDA, Kanada in Grčija. Kljub britanskemu nasprotovanju je tudi Skupno evropsko tržišče kot tako imelo svojega posebnega zastopnika. — Ameriški zastopnik Douglas Dillon je predložil načrt za preosnovo EOECE (Organizacija za evropsko gospod. sodelovanje), kateri pripadajo vseh osemnajst evropskih držav ter ZDA in Kanada kot opazovalki. Po tem načrtu naj bi se ta široka evropska organizacija tako preuredila, da bi tudi Amerika in Kanada postali polnopravni člani. Tako naj bi se preprečila gospodarska vojna med šestorico Skupnega tržišča ter štokholmsko sedmorico

svoj delež za industrializacijo nerazvitih dežel. Doslej je vse podpirala in dajala Amerika. Toda danes je prišel čas, ko se težišče svetovne politike pomika iz Evrope v Afriko in Azijo, kjer se bosta odslej merila Vzhod in Zahod. Zato Amerika terja od Evrope neke vrste povračilo obračuna za po vojni prejeto pomoč. Amerika ne zahteva sicer, da morajo evropske države takoj povrniti vse dolge, ampak naj po svojih močeh sodelujejo pri obrambi svobodnega sveta. Najprej je Amerika pomagala Evropi, da ni padla komunizmu v pest, zato je sedaj dolžnost Evrope, da pomaga drugim zaostalim deželam, da se obvarjejo pred kom. pronicanjem.

Zato je bil cilj ameriške diplomacije najti formulo, po kateri naj bi se kontinenti zblížali in ne zapirali vase. Ameriške predloge na pariškem zasedanju moramo ocenjevati tudi in predvsem v tej luči. Zato naj Evropa pomaga ali vsaj ne škoduje ameriški trgovini z zapiranjem v samostojna gospodarska področja.

ODNOSI MED SET IN STP

Na gornji risbi vidimo, kako je Zahodna Evropa gospodarsko razdeljena v dve področji. Šest držav pripada Skupnemu evrop. tržišču (Nemčija, Francija, Italija, Belgija, Holandska in Luksemburg), sedem pa Svobodnemu trgovinskemu področju. To slednje skupino vodi Vel. Britanija ter ji pripadajo: Vel. Britanija, Švedska, Norveška, Danska, Švica, Avstrija in Portugalska.

Glavni vzrok te gospodarske razdvojenosti Evrope je nasprotovanje Vel. Britanije Skupnemu evropskemu tržišču, čigar ustanovitev je zavirala do zadnjega. Ko je videla, da je SET začelo postajati stvarnost, je prešla v ofenzivo ter kot protikutje ustanovila Svob. trgov. področje.

Obe organizaciji (SET in STP) sta si zadali cilj, odpraviti med državami-članicami carinske in druge omejitve. Toda države SET so šle še dalje ter hočejo z uvedbo enotne carinske meje napram zunanjim državam doseči predvsem politično združitev. S tem pa ne gredo skupaj z Angleži. To je tudi glavna razlika med obema gospod. področjema ter vir vseh nesoglasij med Vel. Britanijo ter Francijo in Nemčijo.

Nekateri so se že zbal, da bi utegnili priti do gospodarske vojne v Evropi med obema organizacijama na eni ter med Evropo in Ameriko na drugi strani.

Prizadevanje ameriškega zastopnika v Parizu Dillona so šla predvsem za tem, da se ta nesoglasja odpravijo ter da se poišče most za medsebojno spravo in sodelovanje. Odtod predlog za širšo gospod. organizacijo, ki bi obsegala vse evropske države ter še ZDA in Kanado.

Po drugi svetovni vojni je italijanski film opustil standardno predvojno proizvodnjo in iskal nov način filmskih izraznih sredstev. Ne moremo ta način imenovati popolnoma nov, kajti zanj so italijanski režiserji našli navdih v preteklosti. Cela vrsta režiserjev, med katerimi so najpomembnejši Roberto Rossellini, Alberto Lattuada, Vittorio De Sica, Pietro Germi, Renato Castellani, Luchino Visconti, se je oprijela tega novega načina. V svojih filmih so odkrili popolnoma drugačen svet kakor ga je bilo vajeno gledati občinstvo. Začeli so prikazovati življenje takšno, kakršno v resnici je, brez vsakega olepšavanja, čisto vsakdanje dogajanje in s tem so obenem bičali socialno nepravico. Pokazali so, da je film za gledalca še bolj privlačen, kadar obravnava tako navadno snov, kot je vsakdanje življenje z vsemi svojimi težavami, s svojimi malimi in velikimi dogodki. Razlog, da so se oprijeli tega novega načina, je bil deloma tudi v tem, da je v prvih povojnih letih primanjkovalo tehničnih sredstev; zato je bil nujen izhod v tem, da so iskali snov v resničnosti, na cestah, v življenju preprostih ljudi. Izkazalo se je, da je te snovi dovolj, da je dovolj perečih problemov sodobne družbe. Prav tako so nekdanj delali veliki vojstrij dokumentarnega filma in slavni mojstri režiserji Pudovkin, Eisenstein in Dovženko, ki so za vloge v svojih filmih večkrat jemali nepoklicne igralce; na enak način so postopali francoski režiserji Carne, Renoir in Duvivier.

Kaj je torej neorealizem v filmu? Neorealizem ni drugega kot prikazovanje resničnosti, je tesno povezano z resničnim življenjem, brez trohice olepšavanja ali romantizma. S tem ni rečeno, da je neorealizem omejen samo na aktualno problematiko; mnogo je namreč filmov, ki imajo neorealistično težnjo, pa kljub temu obravnavajo zgodovinske teme. V začetku je bila za neorealizem značilna sodobna družbena problematika; toda pozneje se je izoblikovalo poetično odkrivanje bistva življenjskih pojavov, odkrivanje lepote, ki jo skriva groba resničnost. Resnico in bistvo pa je možno izraziti v vsakem umetniškem slogu. Neorealizem postavlja v prvo vrsto preprostega človeka in življenje, ki ga ta človek živi iz dneva v dan. Na videz poteka to življenje kot nepomembno in nezanimivo, a v bistvu je polno dramatične in poezije. Osnovni smoter neorealizma je torej filmsko upodobiti to življenje tako resnično in prepričljivo, da se pokažejo vse njegove vrednote in njegova skrita lepota. Umetnikova naloga je, da pripravi gledalca k temu, da se poglubi in da razmišlja. Tudi med preprostimi ljudmi najdemo mnogo posebnih, zamotanih, tragičnih in nenavadnih tipov; neorealizem jih priteguje v film s tem, da zvesto spremlja njihovo vsakdanjo dejavnost in na ta način tudi najbolj zvesto prikazuje njihovo notranjost in njihovo tragedijo. V ta namen režiserji večkrat zbirajo nepoklicne igralce, da lahko igrajo same sebe. Neorealizem je vselej zvest osnovnemu načelu, da prikazuje nepovtrjeno resnico. Kljub temu pa mu večkrat uspe dvigniti se do poezije, ki je skrita v resničnem življenju preprostega človeka, zlasti kadar se priklopi do njenih globokih virov. Nedvomno bo zato italijanski režiserjem, pa tudi tujim, ki sledijo njihovemu zgledu,

zagotovljeno pomembno mesto v zgodovini kinematografije.

Scenarij neorealističnega filma se od drugih scenarijev razlikuje po temah, ki jih obdeluje, pa tudi v tem, kako jih obdeluje. Marsikdo bi si mislil, da je tak scenarij preprost in enostaven. Nasprotno pa je prav v tem scenariju težko doseči vtis vsakdanjega, obenem pa enotnega odvijanja v filmu. Režiserji neorealističnega filma potrebujejo zato dolgo opazovanje življenja, da ga potem lahko umetniško upodobijo. Vsebinsko-scenarij morajo harmonično združiti z obliko-režijo. V vseh izraznih sredstvih filma morajo uresničiti popolno preprostost; zato uporabljajo navadno nepoklicne igralce, iščejo realistično fotografijo, snemajo večinoma v naravi, skušajo doseči, da postane glasba v njihovih filmih organski del dogajanja in slike.

Ce upoštevamo vse faktorje, ki so bistveni za neorealizem, potem lahko rečemo, da je Rosselliniju, De Sichi, Castellaniju, De Santisu uspelo doseči nek nov filmski slog, ki je obogatil dosedanje filmsko umetnost. **Mira**

Patron katoliškega tiska

Sv. Frančišek Saleški je patron časnikarjev in po mnogih krajih se obhajajo slovesnosti, ki jih organizirajo časnikarji. V Parizu se obhaja tako zvana »Maša tiskar«, katero bo letos opravil kardinal Marella, trenutno še vedno v Franciji kot pronuncij in se je bo udeležil tudi pariški nadškof kardinal Feltn. Na koncu svete maše bodo po posebnem obredniku opravili mrtvaški obred za umrle časnikarje v zadnjem letu.

Petek, praznični dan v Libiji

Libijske državne oblasti so določile, da bo petek praznični dan tedna. Ukazano pa je, da morajo vsi državni uradi ob nedeljah ob 11^h dati prosto tistim uradnikom, ki so katoliške vere, da se morejo udeležiti službe božje. Privatna podjetja pa se seveda na to ne ozirajo in tako imajo uslužbenci pri njih mnogo težji položaj.

Mednarodni dan gobavcev

»Otroci moji!« je počasi začel pater. »Prihajam k vam, da bom z vami delil usodo. Moje življenje je vaše. Vaš kruh, moj kruh! Vaš sem z dušo in srcem! Vaš v življenju in v smrti! In če je božja volja, da postanem kakor eden izmed vas, ako mi hoče nebeski Oče vaš križ naložiti na rame, otroci moji, potem sem pripravljen, da postanem vam enak, gobavec med gobavci na Molokaju.«

S temi besedami je pozdravil oče Damijan gobavce na osamljenem otoku Molokaju. Sel je med nje s krščansko ljubeznijo misijonarja, ki je poslušal Jezusovo besedo: »Bolje je dati kakor prejeti.«

Ko je po štirinajstih letih — dela usmiljenja — sam postal žrtev te bolezni, je zaklical: »Gospod, vse muke, vse stiske, vse, vse za moje uboge, gobave otroke na Molokaju.«

Tako ponavljajo tudi danes misijonarji, moški in ženske, duhovniki in laiki, ko zapuščajo dom, družino, svoje drage ter grede tolažiti one, ki so tolažbe in ljubezni potrebni. Saj je prav ljubezen, katero je danes človeštvo tako potrebno; toda ono ljubezen, katero je učil Kristus.

V nedeljo 31. januarja je mednarodni dan gobavcev. Vsi smo poklicani, da doprinesemo k temu svoj delež. Ne takega, kakršnega doprinašajo misijonarji in laiki, kakor Franciz Raoul Follereau, ali Nemeck dr. Albert Schweitzer in nešteto drugih. Bog tega od nas ne zahteva. Vsi nimamo možnosti, da bi šli po svetu, tudi nimamo takega poklica in niti takega junaštva. Nekaj pa imamo, in to je naša molitev. Morda smo do danes popolnoma pozabili. Pri naši vsakdanji molitvi, spominimo se tudi teh nesrečnikov, katerih je še preko 12 milijonov raztresenih po svetu. Le majhen del je onih, ki imajo vso oskrbo, kajti večino je človeški egoizem izobčil iz človeške družbe.

Cerkev misli tudi na te reveže. Zato je določila naj bo 31. januar dan molitve in pomoči onim, ki so naše molitve in ljubezni tako zelo potrebni.

Ko so gobavci na otoku Molokaju pokopali ljubečega prijatelja in požrtvovalnega očeta Damijana, so na njegov grob postavili križ z napisom:

»Nihče nima večje ljubezni kot tisti, ki da svoje življenje za svoje prijatelje.«

PODPRIMO VSI NAŠ KATOLIŠKI TISK!

VENCESLAV BELE:

Ko je leto umicalo...

Dala mu je denarja in on je odšel, ona sama ni vedela kam, ker mu ni nikoli preveč verjela. — — —

Odmolili so in se odpravili spat. — Ko je prišla mati v svojo sobo, je pokleknila pred posteljo in sklenila glavo med roke. »Oh, ti moj Bog! Denarja me prosi; da se pridno uči, mi piše; da ne pije; le še sedaj — in nikoli več; v par mesecih konča in dobi službo. Da bi imela denar pri rokah; — on ima, on bi mi ga lahko dal, moral bi mi ga dati; — a tak sin, tak brat! — O Bog, samo ti vidiš in veš, samo pri tebi je tolažba in usmiljenje!« — Mati je imela precej denarja, a bil je večinoma razposojen in naložen; tudi sin ji je imel še precej izplačati, a vedno ko ga je vprašala naj ji da, ker mora poslati Ivanu, je proklet njo in brata. »Pol premoženja je že zapravil!« — »Ali ni imel tudi on svojega deleža pri hiši? In kar je mojega, mu pač menda

4. lahko dam, ti imaš dovolj zase in za otroke; Boga zahvali.«
»Le dajate mu, le napajajte ga, pijanca, lumpa, zapravljivca, potepuha, lenobo; sram bi Vas moralo biti takega sina, pa ga še podpirate. Gospod bi že lahko bil, ki bi hiši in Vam pomagal, pa ga moramo še rediti, in da bi mu že dali samo, kar potrebuje; če bi mu ne bili pošiljali toliko denarja, ki ga je greh in škoda, bi bil že morda kaj — Vi ste krivi!«
Klečala je mati in točila solze v oedejo, kakor bi stal v resnici pred njo in kričal nanjo; — ni sin to, še človek komaj; dobro je vedel, kje jo najbolj boli, nalašč jo je udaril tam, ravno tam, brez vsakega usmiljenja; surov je bil in brezsrčen, ni bilo iskre ljubezni v njem.
Ne, Ivan ni bil tak; on ni bil brezsrčen, on ni bil brez ljubezni. V vsej njegovi odurnosti, ki jo je včasih pokazal, se je skrivala ljubezen — iz same ljubezni je bil oduren; on ni mogel biti ljubezniv, prijazen, nežen, ni mogel kazati ljubezni, ki se je skrivala v srcu, zato, samo zato je bil oduren.
In tudi ona ga je ljubila v vsej njegovi

odurnosti, kakor je ljubila vse tri otroke; kakor je ljubila starejšega sina v vsej njegovi brezsrčnosti, kakor je ljubila hčer v vsej njeni brezbriznosti. Ljubila jih je z bridkostjo, a ljubila resnično in iskreno in tako globoko, kakor ljubi samo mati. — A njega je ljubila najbolj, njega se je najbolj oklenila, ne samo zaradi velikih nad, ki jih je nekoč sanjala o njem in ki niso še popolnoma izginile. Smilil se ji je revež, ko je romal po svetu, ko je bludil po neznanih krajih, ko se je izgubljal po bogve kakšnih potih, tako pomilovanja vreden, da se je moralo srce razplakati nad njim samega usmiljenja in ljubezni. Kolikor bolj se je revež izgubljal, toliko večje je bilo usmiljenje, toliko večja je bila ljubezen.
— In nocoj, bogve kje je nocoj; morda zmrzuje; lačen je morda in truden, nima morda skorje kruha, nima, kamor bi glavo naslonil. — Pisal je, da dobro dela, da bo kmalu vsega konec; verjame mu, kakor je verjela vsakemu pismu, daši je vedela, da ne bo nikoli res, kar ji piše, ker ga predobro pozna. — Bogve kje je, bogve kaj dela sedaj v tej uri, v tem hipu; bogve kaj misli. — Bogve kako za-

losten je leta konec, kako žalosten bo začetek. Če je obup v srcu, je izgubljen.
— Ozri se nanj, — reši ga, kakor je Tvoja volja, kakor je zanj najboljši! Ozri se nanj nocoj, v tej noči, v tej uri, da se dvigne; vlij mu volje in moči v srce; podpri ga, šibkega in slabotnega; usmili se ga, trudnega, izmučenega; povedi ga na stezo, spremljaj ga, da se ne izgubi! Daj, da bo začetek dober in dober konec! — — —
In upala je, trdno upala, prepričana je bila, da pride čas, ko bo konec njenih solz. — Bog je usmiljen, in zakaj bi ne bil ta večer zadnji? —
V vasi na drugem griču je umiralo staro leto, zdihovalo je v zadnjih hipih — dvanaest dolgih žalostnih vzdihov. — — —
Bilo je tisto uro v daljnem, tujem mestu, v tesni, mrzli in pusti sobi.
Za mizo je sedel v staro suknjo zavito dolg, suh človek; oprt z lakti na mizo, obraz med rokami, je strmel v zamrznjeno okno; imel je dolge, svetle, razkuštrane lase, droben, podolgač obraz, poraščen z redkimi kocinami; na prvi pogled mlad, (Nadaljevanje na 4. strani)

Kongres tržaške partije

V nedeljo se je zaključil prvi kongres tržaške kom. sekcije. Do leta 1957 je Trst imel svojo partijo.

Med kongresnimi razpravami ni bilo moč zaznamovati česa posebno zanimivega. Do izraza je prišlo samo staro nasprotovanje med togimi sovjetskimi pravoverniki, ki jih vodi Vidali, in med mladimi partijci, ki se zavzemajo za boljše odnose s jugoslovanskimi komunisti. Slovenski člani italijanske Partije so izrekli hude pritožbe nad politiko tržaške federacije. Glavno poročilo je imel pokrajinski tajnik Sema, kongresa se je pa v imenu osrednjega vodstva udeležil poslanec Novella.

Pred in med kongresom je med partijci krožil ciklostiliran list, v katerem se nekateri partijci pritožujejo nad dosedanjo stalinovsko linijo v Partiji, ki jo vodi Vidali in zahtevajo zato odstop Vidalija.

Pokrajinski kongres KPI ni prinesel nič posebnega. Tržaški tajnik partije Sema ter njen voditelj Vidali mrzlično iščeta novih oblik za staro politiko. Med kongresnimi razpravami so se dotaknili tudi revizionizma, ki naj bi se kazal zlasti med slovenskimi aktivisti. Pokrajinsko tajništvo naj bi bilo zašlo v težave v dveh podružnicah: v Svetem Križu, kjer so se iznebili poglavitnega zastopnika te smeri, Laharnarja, ki naj bi ne bil celo niti več obnovil članske izkaznice; in pa na Opčinah, kjer že več let delujeta Igor Dekleva in Abram, ki sta z Gustinčičem in Buffonom izstopila iz Partije ter se pridružila nennijevcem. Tudi v Pončani naj bi se bile pojavile odklonarske, tako imenovane »trockistične« težnje.

Januar v Bazovici

Ob koncu meseca smo; zato bi radi podali malo sliko naše župnije v januarju. Bralcev v naši župniji je veliko: 166, in te bo predvsem zanimalo to poročilo. V cerkvi smo slišali okrog sv. Treh kraljev *statistiko* naše župnije iz preteklega leta. Veliko povedo te številke, če jih znamo prav tolmačiti. Na 1601 duš: komaj 15 rojstev (pred pol stoletja pa nad 70) in 13 smrti; 23 oseb je prejel sv. zakon. Bazovica šteje 788 duš, Gropada 345, Padriče 217, Gročana 115, Draga 70, Pesek 51, Botač 15. Družin je 426, od katerih je tujih 22. Najbolj zgovorno in najbolj žalostno je število rojstev: malo, vse premalo, da bi mogli z veseljem gledati na bodočnost naše župnije.

Januar nam je poklical v večnost kar tri duše: 83-letno Marijo Ražen iz Gro-

Pet velikih

V letu 1959 je bilo v svetovni avtomobilski industriji pet »velikih«:

1. General Motors (Amerika) z 8.500 milijardami lir prometa;
  2. Mercedes-Benz (Nemčija) s 630 milijardami;
  3. Fiat (Italija) s 548 milijardami;
  4. Volkswagen (Nemčija) s 461 milijardami;
  5. Renault (Francija) s 380 milijardami.
- Kakor vidimo, je italijanska Fiat na tretjem mestu v svetovni avtomobilski industriji.

Kako ljudje jedó

Odbor Združenih narodov je izdal sledeče poročilo: 740 milijonov ljudi je s prsti, 550 milijonov s paličicami in 350 milijonov z vilicami in nožem.

je bil v resnici že precej postaran; na čelu je bilo zarisanih že dvoje globokih brazd.

Pred njim je vrel samovar. Sedel je nepremično, toliko da je od hipa do hipa trenil z očmi.

— Sedaj kleči doma ob postelji in moli in misli name — in joče; — mrzlo je v sobi, a ona ne čuti mraza. — Če ne bi imel pred očmi tiste slike, ki sem jo ulovil v pozni noči, ko sem tako nepričakovano prišel domov, če bi je ne zrl vedno pred seboj, ko se zbujala v srcu obup, kje bi že bil sedaj! — Smejali so se mi v bogoslovju, ko sem jim pripovedoval, da me je le njena ljubezen ohranila v življenju, da sem prišel samo z namenom popboljšati se, naučiti se življenja, postati mož, ki se zna zatajevati in premagovati; samo njej na veselje, da bi jo vsaj nekoliko odškodoval za vse, vse. Smejali so se mi, ker mi niso verjeli! — In ko sem odhajal — sedeli smo trje v temni sobi. »Torej greš?« — Grem! — »Imaš denar?« — Imam! — »Kaj je rekla mati?« — Nič! Kaj pa hoče? — »Ivan, jaz se bojim zate!« — Kaj bi se bal! — »Izgubiš se!« — Ni sem otrok! — »Pomisli nazaj!« — Pusti-

čane, 59-letnega Franceta Grgič iz Gropade in 46-letnega Bogoljuba Kavčič iz Bazovice. Tako nagle so bile te smrti, da ni bilo časa za krščansko pripravo na božjo sodbo. Huda opomin vsem, ki nič ne mislijo, da smrt pride nepričakovano in da je po smrti obračun pred neskončnim Bogom.

Januarski mrz je marsikatero farana prisilil ali svetoval, naj ostane brez službe božje, ker je v cerkvi mrz. Imeli smo tako zelo revno udeležbo pri službi božji. So vsi ti ljudje pred Bogom opravičeni?

Naša župnija je imela zadnjih deset let nepretrgoma dva duhovnika zaradi obsežnosti fare. Že dve leti imamo samo enega. Ob nedeljah prihaja k nam č. g. msgr. Jože Jamnik, da se lahko vrši služba božja po vseh vaseh. To bi morali tudi ljudje upoštevati in se bolj potruditi za lepo udeležbo pri nedeljskih mašah.

Šest fantov je sedaj pri vojaki. Raztreseni so po Italiji. Za božične praznike so bili vsi doma. Včeraj so občinski uslužbenci nalepili lepake o katoliškem tisku. Človeka je razveselilo, ko je to videl. Hvala Bogu, da vidimo lepe slovenske lepake in naše — katoliške. Pa ti pridejo vaški pobalini in ti v par urah vse postržejo. Kultura in svoboda!!!

V naši vasi so imeli pred dvema tednoma občni zbor Zavarovalnice goveje živine z lepo udeležbo kljub slabemu vremenu. Izvoljen je spet za predsednika Zoro Grgič, za tajnika Mirko Križmančič in za blagajničarja Vinko Križmančič. Prihodnjo nedeljo se bo vršil pa občni zbor Pogrebnega društva, ki bo z veseljem ugotovil dejstvo, da dela za pogrebni dom lepo napredujejo.

»Dvanajst porotnikov«

V soboto in v nedeljo je gostovalo v Trstu SNG iz Ljubljane z igro »Dvanajst porotnikov«, ki jo je za televizijo napisal ameriški pisatelj Reginald Rose, dramsko razširil pa nemški pisatelj Horst Budjuhn. V njej nastopajo samo moški; to je globoka psihološka drama, brez vsakršnega zunanjega dejanja, originalna po zamisli, polna notranjega dogajanja; edino važno vlogo igrajo v njej dialogi, ki so polni napetosti. To je le na videz kriminalna zgodba, v resnici pa globoko psihološko delo, ki ima močno etično jedro. Gledalec je postavljen tu pred dvema močnima moralnima alternativama: ali se do dna išče resnica, zato da se ne pošlje kar tako v smrt človeka, ki je morda res zagrešil zločin (tega drama ne pove, kar tudi ni njen namen), a je vendarle vrednota, katere ni mogoče kar tako prezreti; ali pa se opusti boj in se mirno sprejme odločitev, da je kaznjenec kriv, čeprav ni o tem nobenega jasnega prepričanja. Ta alterna-

G. dekan msgr. N. Silvani je slovesno uvedel novega dolnškega župnika g. Albina Germeka. — Na sliki: Izročitev cerkvenega ključa

mo, kar je bilo, sedaj je drugače! — »Ne vem!« — Sodil boš lahko po pismih, po pisavi boš lahko sodil, ali se bom držal!« — Prešibak si; — glej njega tu, zanj se nisem bal, poznal sem ga, vedel sem, da je mož, ki lahko gre v življenje; več časa je poizkusil kakor ti; svetoval sem mu, rekel sem mu: Idi, če ni drugače.« — Tudi meni ni drugače! — »Je! Prijadral si v pristan, ladja razbita, jadra polomljena — in sedaj hočeš zopet v vihar. Le v mirnem zavetju lahko popraviš ladjo.« — Ladja je trdna, — dobro popravljena, jadra cela in napeta! — »Da bi le res bilo!«

Ločili so se in se razšli.

Prav je imel tovariš: prijadral je v mirnem pristan z razbito ladjo; če bi ga ne bil dosegel, bi se potopil z razbito ladjo do dna. — A sedaj je vse popravljeno in krepak krmar pri krmilu, krepka in trdna volja in ne bo se več neumno spuščal na odprto morje. —

— Odpusti, mati, odpusti, četudi ni vse tako!

— Odpusti, samo ljubezen me reši; — samo tvoja ljubezen in tvoja molitev mi daje moči, mi daje volje! —

tiva, ki jo zastavlja drama »Dvanajst porotnikov«, je njena glavna vrednost. Njen zaključek nam sicer ne pove, katera je resnica. Kljub temu pa se pisatelj ne zadovolji s tem, da se kratkoma sprijazni z nerensico. Četudi ni resnice mogoče nati, jo je treba vendarle iskati, kajti noben razlog ne opravičuje, da se sprejme nerensica.

To je poglavitna ideja te uspešne in učinkovite odrske drame, ki nam prikazuje, kaj se dogaja z kulisami, torej v porotniški sobi, kjer si porotniki tako rekoč snamejo krinko in pokažejo vso svojo notranjost, pred katero se mora gledalec zgroziti.

Drama nima nobenih zapetljajev, zato pa je tem bolj globoka in jo bo znal le inteligenten gledalec pravilno razumeti.

Igralci so svoje vloge podali dovršeno vsi; posebej pa je treba omeniti odličnega Staneta Severja.

Dela za Asuanski jez

V soboto 9. januarja je egiptovski predsednik Nasser položil temeljni kamen za Asuanski jez, ki bo največji objekt v deželi in eden največjih na svetu. Začetna dela je označila eksplozija 10 ton dinamita v granitni skali, kjer se bodo dela začela. Ob otvoritvi je bilo navzočih okrog 2000 arabskih in tujih povablencev, med njimi tudi maroški kralj Mohamed in sovjetski minister za električne centrale Novikov. Za nadaljnja dela se že sedaj zanima 50 ruskih tehnikov, a pričakujejo še nadaljnjih 150. Jez bo dograjen leta 1964. Dela so dali na dražbo in lahko se za dela poteguje katerakoli država na svetu. Svoje ponudbe so že poslale Velika Britanija, Avstrija, Italija, Japonska in Nemčija. Ceravno računajo, da bo jez dograjen že čez štiri leta, bo potrebno še nadaljnjih šest, da bo jez nudil deželni tisto korist, katero si obetajo. Umetno jezero, ki bo nastalo za jezo, bo ukladilo v svoje meje 130 milijard kubičnih metrov Nila, hidrocentrale, ki bodo nastale, pa bodo proizvajale 10 milijard kilovatnih ur električne energije na leto. Jez bo dolg 3 km in pol in bo meril v temelju 1 km. Visok bo 111 metrov. Po njegovem obronku bo tekla 32 metrov široka cesta. To bo najvišji jez na svetu, zato se bo tudi imenoval »Sadd El Aali« (Visoki jez). Umetno jezero bo segalo do Sudana in bo največje jezero, ki ga je kdaj koli ustvarila človeška moč. Dolgo bo 500 km (polovico Italije) s površino 4000 kv. metrov. Nad 70.000 prebivalcev severnega Sudana bo moralo zapustiti svoje domove, ker jih bo preplavilo jezero.

Egipt pričakuje od Asuanskega jezja velik dobiček. Poleg električne energije bo spremenil v cvetoča polja osušene dele dežele in tako nudil prebivalstvu, ki stalno raste, zadostno hrano. Egiptovsko ljudstvo je pozdravilo začetna dela na Asuanskem jezu z velikimi ljudskimi veseljami.

Izdihnilo je staro leto.

Vstal je. — »O Bog, kam jadra naša ladja — kam nas žene veter. Daj krmarju moči!«

Po dolini je romal samotni romar, bogve kdo in bogve kam. Trudne so bile njegove noge, ledene in trde; omamljiva zaspanost se je pretakala po njegovih žilah:

»Samo za trenutek bi sedel in počival, samo za trenutek!«

Hotel je sestiti.

»Ne, Bog ne daj! Sedel bi in nikoli več bi ne vstal, če bi zmrznila ljubezen in če bi zmrznilo v srcu hrepenenje, ki mi kaže pot. — Dolga je pot in težavna, a ljubezni ni mere in ni meje!«

Bogve, če ni sedel romar in zadremal, če ni zmrznila v srcu ljubezen in z njo hrepenenje, ki mu je kazalo pot, bogve! Bogve, če ni vihar zajel ladjo in jo razbil in potopil do dna, bogve!

Če ni bil krmar dovolj krepak, če ni bila, ljubezen dovolj vroča, ni bilo pomoči, ne rešitve.

Umiralo je staro leto in umrlo, in tisti hip je rodil čas mlado, sam Bog ve, kakšno. **Konec**

Slovinci, katoličani!

Kot že vemo, je NEDELJA 31. JANUARJA posvečena našemu katoliškemu tisku. Ze prejšnja leta smo dokazali, da se zavedamo velike važnosti, ki jo ima katoliški tisk. Se posebej pa smo s svojim zanimanjem in z denarno nabirko pokazali, kako nam je pri srcu SLOVENSKI KATOLISKI TISK.

Zato se tudi letos velikodušno izkažimo, na Goriškem in Tržaškem, ter vsak po svojih močeh podprimo

NAŠ KATOLISKI TISK!

DAJMO V NEDELJO 31. JANUARJA SRČNO RADI SVOJ PRISPEVEK NA CERKVENIH VRATIH TER POVSOD, KJER SE BO V TA NAMEN POBIRALO!

Proslava škofa Rožmana v Parizu

Društvo prijateljev Jugoslavije v Parizu, katero je ustanovil pok. maršal Franchet d'Esperey, znan iz prve svetovne vojne, je v soboto dne 16. januarja 1960 priredilo spominsko svečanost za škofom dr. Rožmanom. Svečanost je vodil grof Robert de Dampierre, francoski poslanik. Prvi spominski govor je imel č. g. Nace Cretnik, ki je prikazal lik pokojnega škofa; govoril je namreč o »Veliki škofovski postavi«. Podpredsednik društva prof. Jean Bourgoin pa je slavil »Duhovnega in narodnega voditelja«. Orisal je slovensko narodno problematiko doma in v zamejstvu, zlasti na Koroškem, kjer je škof Rožman začel svoje dolgo in plodovito delo. Na koncu zelo lepo uspele proslave je slovenski pevski zbor v Parizu zapel dve najlepši slovenski žalostinki, namreč »Gozdlič je že zelen« in »Vigred se povrne«. Priporinjamo, da je sedaj predsednik društva bivši minister Louis Marin, član Francoskega instituta.

OBVESTILA

OBVESTILO SOLNIKOM! Odbor Sindikata slovenskih solnikov v Gorici obvešča svoje člane, da se je po sklepu odbora preselil občni zbor zaradi bolezni na dan 10. februarja t. l. ob štirih popoldne v društvenih prostorih. Ostalo velja kot je v vabilih. **ODBOR**

RAVNATELJSTVO Nižje srednje šole v Gorici javlja, da bo v nedeljo 31. januarja t. l. roditeljski sestanek, in sicer ob 10.30 v šolskih prostorih v ul. Randaccio št. 10. — Vabljeni so starši in vzgojitelji dijakov.

DAROVI

Za Slovensko sirotišče: Družina K. (Solk. polje) 1.000; N. N., Gorica 10.000; M. F. 2.000 lir.

Za Alojzijevišče: M. F. 2.000 lir.

Za Katoliški glas: Marija Hvala 1.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: M. F. 2.000; G. V. 1.000; Marija Hvala 3.200; J. U. iz Skednja 1.000; N. N. 5.000; M. L. 1.000; P. M. 5.000; R. M. 1.000; R. V. 1.000; N. N. 1.000.

Za Marijanišče: ZAI iz Avstralije 500; M. F. 2.000 lir.

Za misijone: M. F. 2.000 lir.

Naj Vsemogočni vsem tisočero povrne!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

VSI V GORICO!

NADALJUJE SE Z VELIKIM USPEHOM

VELIKA RAZPRODAJA SEZONSKIH OSTANKOV

PITASSI

GORICA - KORZO VERDI - GORICA

Zimske suknje • obleke • dežni plašči • tailleurs

PO LIKVIDACIJSKIH CENAH

NEKAJ CEN IZ PROPAGANDNE SERIJE

ZA MOSKE

Zimske suknje in površniki od 7.900 lir dalje
Dežni plašči Wallon, Lillon, Helion, Deflion . . . . . 3.900 „
Hlače volnene raznih vrst . . . 1.200 „
Obleke iz česane volne . . . . . 9.900 „

ZA ŽENSKE

Zimske suknje in površniki od 4.500 lir dalje
Dežni plašči iz svile, Wallon, Lillon, Helion, Deflion . . . . . 3.900 „
Tailleurs modni . . . . . 1.900 „
Krila vseh vrst . . . . . 1.200 „

OGLEJTE SI DANES IZLOŽBE!

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici